Dosarul nr.2-11/2024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

17 aprilie 2024 orașul Telenești

Judecătorul Judecătoriei Orhei (sediul Telenești), Gheorghe Ciobanu, examinând în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă cauza civilă intentată la acțiunea depusă de către ÎM „INCASO" SRL împotriva lui Bolocan Andrei cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

a c o n s t a t a t

La data de 03 ianuarie 2024 reclamantul Întreprinderea Mixtă „INCASO" SRL a depus la Judecătoria Orhei (sediul Telenești) o cerere de chemare în judecată împotriva lui Bolocan Andrei cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 26 decembrie 2019 societatea cu răspundere limitată „Sebo Credit" a încheiat un contract de credit nr. AG2094735, prin care s-a obligat să-i acorde un împrumut în valoare de 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei, iar pârâtul Bolocan Andrei s-a obligat să ramburseze creditul în 34 rate lunare, începând cu data de 06.05.2021, conform Anexei nr.AM4804643 din 08.03.2021.

Menționează că creditorul societatea cu răspundere limitată „Sebo Credit" și-a onorat obligațiunea, eliberând împrumutul acordat, însă pârâtul Bolocan Andrei până la ziua de azi nu și-a onorat obligațiunile, pe care urma să le onoreze conform contractului.

Indică că pârâtul Bolocan Andrei a fost notificat despre obligația de plată a contractelor de împrumut, precum și de consecințele neachitării, deși acesta a fost atenționat că în cazul nerespectării graficului de achitare va fi acționat în instanța de judecată, acesta nu a respectat graficul de achitări, nu a acordat importanță și nu a comunicat despre motivul neachitării, și nici nu a achitat obligația de plată.

Relevă că, datoria pârâtului a fost cesionată de societatea cu răspundere limitată „Sebo Credit către Întreprinderea Mixtă „INCASO" societate cu răspundere limitată.

Indică că, dat fiind faptul că până la moment nu a fost achitată datoria existentă, solicită reclamantul încasarea din contul pârâtului a datoriei în sumă de 34 000, 00 lei, care este compusă din împrumutul restant 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei și penalitatea contractuală în mărime de 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei.

Cere reclamantul Întreprinderea Mixtă „INCASO" societate cu răspundere limitată încasarea din contul pârâtului Bolocan Andrei împrumutului restant în sumă de 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei și penalității contractuale în mărime de 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei, în baza contractului de cesiune nr.CS_2021/12_8 din

data de 31 decembrie 2021 ce rezultă din contractul de credit nr. AG2094735 din data 26 decembrie 2019 și a cheltuielilor de judecată în mărime de 1 020, 00 (o mie douăzeci,00) lei cu titlu de taxă de stat și suma de 500 (cinci sute) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În drept, reclamantul își întemeiază pretențiile conform dispozițiilor art.901, 947-949, 1242, 1244, 1247, 1248, 1763-1767, 1769-1770 Cod civil.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din 05 ianuarie 2024 a fost acceptată spre examinare, în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea Mixtă „INCASO" societate cu răspundere limitată (f. d.26).

La data de 05 ianuarie 2024 a fost expediată în adresa pârâtului Bolocan Andrei pentru cunoștință și depunerea referinței, cererea depusă cu anexele, fiindu-i acordat pârâtului termen de 30 zile de la comunicarea cererii pentru prezentarea referinței și probelor necesare, însă avizul s-a returnat cu mențiunea „plecat", din care motive a fost efectuat citarea acestuia prin publicitate (f.d.36). Astfel, reținând normele legale, judecătorul conchide citarea legală a pârâtului.

Conform dispozițiilor art.276^4 alin.(2) Cod de procedură civilă, dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței:

Examinând acțiunea înaintată de reclamantă, studiind materialele dosarului, apreciind probele administrate și raportându-le per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, judecătorul ajunge la concluzia, că cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Incaso" împotriva lui Bolocan Andrei, cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi admisă parțial, reieșind din următoarele considerente.

Art.276^2 alin. (3) Cod de procedură civilă stipulează că dispoziţiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispoziţiile prezentului capitol nu prevăd altfel.

Art. 239 Cod de procedură civilă stipulează că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În conformitate cu art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Din materialele dosarului instanța atestă că la data de 26 decembrie 2019, între organizația de creditare nebancară „Sebo Credit” S.R.L., în calitate de creditor, și Bolocan Andrei, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit nr.AG2094735 (f.d.8-11).

Conform contractului de credit nr.AG2094735 și Anexei nr.AM4804643 din 08.03.2021 creditorul transmite în proprietatea împrumutatului suma de 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei, cu termenul de rambursare în 34 rate lunare, care urma a fi restituit în strictă conformitate cu graficul de rambursare a împrumutului: (suma ratei formată din credit, dobânda, comision de administrare) (f.d.12-13).

Astfel, conform bonului de serviciu nr.638890 din data de 08 martie 2021 debitorului Bolocan Andrei i-a fost eliberată suma de 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei în baza contractului de credit nr.AG2094735 din data de 26 decembrie 2019 și Anexei nr.AM4804643 din 08.03.2021, ceea ce confirmă executarea obligațiilor contractuale de creditor (f.d.8).

Potrivit actului de predare-primire a creanței semnat în temeiul contractului de cesiune a creanțelor din 31 decembrie 2021, OCN ”Sebo Credit” SRL a cedat în favoarea ÎM ”Incaso” SRL a drepturile și obligațiile ce reies din contractul de împrumut nr.AG2094735 din data de 26 decembrie 2019 și Anexei nr.AM4804643 din 08 martie 2021 încheiat între OCN ”Sebo Credit” SRL și Bolocan Andrei (f.d.19).

Din conținutul certificatului anexat la materialele cauzei, datoria totală a debitorului Bolocan Andrei, conform contractului de împrumut, la ziua depunerii acțiunii constituia 34 000, 00 lei, care este compusă din împrumutul restant 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei și penalitatea contractuală în mărime de 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei (f.d.18).

Potrivit notificării, reclamantul Întreprinderea Mixtă „INCASO” societate cu răspundere limitată a somat pârâtul despre necesitatea stingerii datoriei acumulate și urmările care pot surveni, potrivit contractului, în cazul neexecutării obligațiilor asumate (f.d.16). Notificarea expediată în adresa pârâtului Bolocan Andrei s-a returnat cu mențiunea „plecat”, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.17).

Conform art. 823 alin. (1) Cod civil, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. (2) Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă. (3) Cedentul este obligat să remită cesionarului actele aferente creanţei şi să-i pună la dispoziţie informaţia necesară realizării ei.

Potrivit art. 827 Codul civil, drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.

La caz, Întreprinderea Mixtă „INCASO” societatea cu răspundere limitată în temeiul contractului de cesiune, solicită încasarea de la Bolocan Andrei a datoriei ce

rezultă din contractul de împrumut nr.AG2094735 din data de 26 decembrie 2019, încheiat între OCN ”Sebo Credit” SRL și Bolocan Andrei.

Conform prevederilor art.10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri.

Conform art. 11 alin. (1) Cod civil, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

Conform art. 992 alin. (1) Cod civil, (1) contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform prevederilor art. 858 alin. (1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. (2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bunăcredinţă, la locul şi în momentul stabilit.

În conformitate cu art. 901 alin. (1) lit. a) alin. (5) Cod civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa să ceară executarea silită a obligaţiei. Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligaţiei.

Conform art. 1763 Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobînzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții. (2) Contractul de credit se încheie în scris. (3) Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.(4) Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizații de creditare nebancară, precum și alte organizații care acordă credite în baza legii.

Conform art.1242 Cod civil, (1) Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Potrivit art. 1247 alin. (1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului, iar conform art. 1248 alin. (1), (2) Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispoziţiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobânzii aferente în condiţiile stabilite la art. 864 alin. (2) şi (4).

Conform art.1248 alin. (1) Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art.942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Reieșind din circumstanțele de fapt și normele de drept reținute supra, judecătorul ajunge la concluzia că între părțile litigiului, s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părți s-a obligat reciproc, astfel încât obligaţia fiecăreia din ele să fie corelativă obligaţiei celeilalte.

Din materialele cauzei, se confirmă transmiterea de către „Sebo Credit” SRL în beneficiul pârâtului Bolocan Andrei a sumei creditului în mărime de 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei (f.d.8).

Astfel, organizația de creditare nebancară „Sebo Credit” societate cu răspundere limitată și-a îndeplinit obligaţiile asumate faţă de împrumutat, potrivit contractului.

Pârâtul, Bolocan Andrei, fiind obligat să restituie suma creditului, în conformitate cu prevederile contractuale, nu și-a executat pe deplin și în termen obligațiile ce-i incumbă.

Astfel, deoarece Bolocan Andrei nu şi-a asumat obligaţia de a restitui împrumutul, nu a prezentat probe care ar demonstra că s-ar fi conformat pe deplin acestei obligaţii, judecătorul conchide că în beneficiul „INCASO” SRL de la pârât, urmează a fi încasată suma restantă din corpul împrumutului în mărime de 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei, derivată din contractul de credit nebancar nr.AG2094735 din data de 26 decembrie 2019 și Anexei nr.AM4804643 din 08.03.2021.

Privitor la pretențiile reclamantului de încasarea de la pârâtul Bolocan Andrei a penalității în mărime de 17 000 lei în baza contractului de împrumut nr.AG2094735 din data de 26 decembrie 2019 și Anexei nr.AM4804643 din 08.03.2021, calculată conform condițiilor pct.4.2 a contractului, judecătorul consideră această clauză abuzivă, din următoarele considerente.

Judecătorul reține că potrivit pct. 4.2.1 din contractul de împrumut încheiat între OCN „Sebo Credit” SRL și Bolocan Andrei „în cazul în care debitorul încalcă termenul de plată, debitorul va trebui să plătească penalitatea de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, calculată ca procent stipulat în dispozițiile speciale începând din prima zi după termenul de plată și până la plata totală a tuturor sumelor restante în

baza prezentului contract. Penalitatea de întârziere este calculată de creditor pentru zilele de restanță a debitorului, dar cel mult până la 100 % din suma oferită de credit".

Potrivit secțiunii „Dispoziții speciale" ale contractului de credit încheiat între OCN „Sebo Credit" SRL și debitorul Bolocan Andrei, penalitatea constituie 1% pe zi.

Conform certificatului prezentat de reclamantă (f.d.18), clauza penală potrivit contractului încheiat, constituie suma de 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei. La fel, conform certificatului datoriei la contractul de împrumut din 26 decembrie 2019 și Anexei din 08.03.2021 la contractul de împrumut, reiese că debitorul Bolocan Andrei nu a achitat nici o rată lunară.

Potrivit art. 334 alin.(1) Cod civil, actul juridic sau clauza care contravin vădit ordinii publice sau bunelor moravuri sînt nule.

Conform art. 328 alin.(1) și alin.(2) Cod civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acţiune, cît şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora."

În conformitate cu prevederile art. 329 alin.(1) și (2) Cod civil, în contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecţie). Nulitatea de protecţie operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.

Potrivit art.1069 alin.(4) Cod civil, în contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist.

Totodată, alin.(3) al art.1069 Cod civil, stabilește că dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standart, se prezumă că ea nu a fost negociată.

Conform art.1071 Cod civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură. Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin.(1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Potrivit art.1072 alin.(1) Cod civil stabilește că, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.

În conformitate cu art.16 lit.a) Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, consumatorul, la încheierea contractelor, are următoarele dreptul de a lua liber decizii la achiziționarea produsului, serviciului, fără a i se impune în

contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte, de natură a influența opțiunea acestuia.

Conform art. 947 Cod civil, Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Părţile pot conveni asupra unei penalități mai mari decît prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată. Nulitatea obligației atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligației.

Conform art.948 din Codul civil, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.

Potrivit art.1076 alin.(1)-(3) Codul civil, (1) Clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. (2) Această nulitate de protecție operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă. (3) În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanța de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu.

În conformitate cu art.1077 alin. (1) pct.6) Cod civil, sânt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

Totodată judecătorul reține că potrivit art.3 Cod civil, are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează predominant în scopuri ce nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist. Are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează în scopuri ce ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obţine un profit din această activitate.

Prin urmare, judecătorul reține că, organizația de creditare nebancară „Sebo Credit” S.R.L. a admis în textul contractului clauze abuzive din valoarea creditului, stabilită în dispozițiile speciale ale contractului, or, aceasta are menirea de a crea consumatorului condiții disproporționale în raport cu persoana creditorului, fapt care este inadmisibil în cadrul relațiilor cu consumatorii, nefiind negociată clauza respectivă.

La fel, judecătorul consideră că, organizația de creditare nebancară „Sebo Credit” S.R.L., care este un profesionist ce se ocupă cu acordarea împrumuturilor,

prin introducerea clauzei, iar în acest sens judecătorul reține că, Întreprinderea Mixtă „Incaso” societatea cu răspundere limitată pretinde încasarea penalităților în mărime de 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei, bazate pe o clauză abuzivă introdusă în contractul de credit nr.AG2094735 din data de 26 decembrie 2019 și Anexei nr.AM4804643 din 08.03.2021, a unei clauze penale în mărime de 1% din valoarea creditului restant pentru fiecare zi de întârziere, care are menirea de a crea consumatorului condiții disproporționale în raport cu persoana împrumutătorului, fapt care este inadmisibil în cadrul relațiilor cu consumatorii.

Respectiv, pretinsul prejudiciu în mărime de 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei, este o compensație disproporționată în raport cu un prejudiciu eventual previzibil la momentul încheierii contractului, care putea fi adus reclamantului în legătură cu neexecutarea obligațiunilor contractuale de către pârâtul Bolocan Andrei, astfel ținând cont de constatările de fapt și de normele de drept enunțate supra, judecătorul constată inexistența dreptului reclamantului de a cere și obliga pârâtul la plata acesteia, or, în lipsa probelor referitoare la mărimea prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale, prevederile contractuale standard stabilite creează un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligațiile părților contractante, dezechilibru creat în detrimentul părții pârâte, consumator în raporturile juridice.

Tot, în acest sens, instanța consideră că reclamantul nu a demonstrat faptul că contractul încheiat cu clienții sunt negociate și încheiate în conformitate cu prevederile legii, iar clauza contractuală care prevede obligația de plată a penalității este una abuzivă, fiind declarată nulă, or apelantul contrar prevederilor art.1069 alin. (4) Codul civil nu a răsturnat prezumția negocierii individuale a contractului şi în special a clauzei contractuale ce prevede obligația de plată a penalității, astfel, în cazul în care comerciantul pretinde că o clauză standard a fost negociată individual, lui îi revine sarcina probei, or faptul că debitorului i-au fost aduse la cunoștință clauzele contractuale, iar ultimul le-a acceptat nu poate echivala cu negocierea acestor clauze.

Judecătorul atestă că din conținutul convenției părților, se atestă o discrepanță majoră dintre interesele consumatorului ocrotite de lege și interesul economic al organizației de creditare nebancară „Sebo Credit” societatea cu răspundere limitată, fiind profesionist care prestează servicii în domeniul creditării nebancare al persoanelor fizice și juridice, ai cărui drepturi au fost preluate de Întreprinderea mixtă „Incaso” societatea cu răspundere limitată.

Din cele expuse, judecătorul va accentua că Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa inter alia a statuat că în ce privește problema, dacă o instanță învestită cu un litigiu, decurgând dintr-un contract încheiat între un comerciant şi un consumator poate verifica, din oficiu, în ce măsură clauzele cuprinse în acest contract au caracter abuziv, trebuie constatat că sistemul de protecție introdus prin directivă pornește de la premisa, potrivit căreia consumatorul se află, din punctul de vedere al echilibrului contractual și al forței de a negocia, într-o poziție dezavantajoasă față de comerciant și deține un nivel mai scăzut de cunoștințe față de

acesta, ceea ce duce la acceptarea unor clauze prestabilite de comerciant, fără posibilitatea de a influența conținutul acestora.

Aplicând aceste raționamente la circumstanțele cauzei, instanța stabilește că de fapt, contractul de împrumut care formează obiectul acestei cauze, constituie un contract de adeziune, în care clauzele sânt formulate în prealabil de către organizația de creditare nebancară „Sebo Credit" societatea cu răspundere limitată consumatorul neavând posibilitatea de a influența conținutul lor, fiind pus în situația de a accepta încheierea contractului în condițiile impuse ori de a renunța la încheierea lui.

Mai mult, legislația în vigoare la data încheierii contractului de credit, a stabilit limita costului total al creditului pentru consumatori, astfel încât a interzis aplicarea plăților aferente care să depășească valoarea debursată conform contractului (art.15 alin.(7) al Legii privind contractele de credit privind consumatori nr.202 din 12 iulie 2013 în vigoare la data încheierii contractului), iar conform alin.(9) al aceluiași articol și aceleași Legii sus menționate indică că, în cazul încălcării prevederilor alin.(7), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăţi). Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terţe dreptul de încasare a creanţelor aferente contractului de credit acordat, pe când plățile aferente împrumutului pretinse de Î.M. „INCASO" S.R.L., contravin prevederilor legale aplicabile la momentul încheierii contractului.

Astfel, luând în considerație cele menționate, instanța este obligată să aprecieze din oficiu caracterul abuziv al unei clauze contractuale și, prin aceasta, să suplinească dezechilibrul existent între consumator și organizația de creditare.

În circumstanțele relevate și în contextul normelor de drept enunțate supra, judecătorul ajunge la concluzia de a respinge ca neîntemeiată pretenția reclamantului referitoare la încasarea a penalității în sumă de 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei în baza contractului de împrumut nr.AG2094735 din data de 26 decembrie 2019 și Anexei nr.AM4804643 din 08.03.2021.

În partea ce ține de compensarea cheltuielilor de judecată, instanța punctează că în corespundere cu prevederile art. 82 Cod de procedură civilă, acestea se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În corespundere cu art.94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pţrâtului proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Din conţinutul ordinului de plată nr. 24617 din 23 noiembrie 2023 (f.d.2), rezidă că pentru examinarea pricinii civile menţionate, „INCASO" SRL a achitat suma de 1 020, 00 (o mie douăzeci, 00) lei cu titlu de taxă de stat.

Din conținutul prevederilor art.3 alin. (1) lit. a) Legea taxei de stat, nr. 1216 din 03.12.1992 (*în vigoare la momentul depunerii cererii de chemare în judecată*) pentru cererile de chemare în judecată, privitor la litigiile cu caracter patrimonial, taxa de stat se achită în mărime de 3% din valoarea acţiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 150,00 lei şi nu mai mult de 25 000,00 lei de la persoanele fizice şi nu mai puţin de 270,00 lei şi nu mai mult de 50 000,00 lei de la persoanele juridice.

Astfel se justifică necesitatea de a fi încasat din contul pârâtului Bolocan Andrei în beneficiul Întreprinderii Mixtă „Incaso" S.R.L., taxa de stat în mărime de 510 (cinci sute zece) lei, în mărimea în care au fost admise pretențiile.

Concomitent, în conformitate cu art. 90 lit.c) din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată.

Judecătorul reține că reclamantul a anexat actul de îndeplinire a serviciilor din data de 09.02.2024 (f.d.37-38), prin care se probează achitarea sumei de 50 lei de către Întreprinderea Mixtă „Incaso" S.R.L. pentru citarea pârâtului Bolocan Andrei în ziarul „Dreptul".

Reieșind din normele de drept enunțate, judecătorul ținând cont de circumstanțele cauzei, concluzionează că prin înscrisurile prezentate de către reclamantul Întreprinderea Mixtă „Incaso" S.R.L., se confirmă suportarea cheltuielile de înștiințare şi chemare a pârâtului în judecată, care au fost necesare, reale și rezonabile și se justifică în mod integral în mărime de 50 lei.

Cu referire la pretențiile reclamantului de încasarea a cheltuielilor de asistență juridică, urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

Conform art.96 alin.(1), (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Potrivit materialelor cauzei, se atestă că reclamanta a fost reprezentat în instanţa de judecată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA nr. 2114643 din 02 octombrie 2023 (f.d.3).

Potrivit ordinului de plată nr.24479 din 23 noiembrie 2023, „INCASO" societate cu răspundere limitată a achitat în beneficiul avocatului, Eugeniu Bujoreanu plata pentru serviciile de asistența juridică în mărime de 500 lei (f.d.4).

Ținând cont de complexitatea cauzei, de numărul de acte procesuale întocmite de avocatul reclamantei, judecătorul consideră drept reale, necesare şi rezonabile cheltuielile de asistență juridică în mărime de 500 lei. Respectiv, va încasa în beneficiul ÎM „INCASO" SRL de la Bolocan Andrei suma de 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În conformitate cu prevederile art.236-241, 276^2 – 276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul,

hotărăște:

Se admite parțial, cererea de chemare în judecată depusă de către ÎM „INCASO” SRL împotriva lui Bolocan Andrei, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Bolocan Andrei, în beneficiul ÎM „INCASO” SRL, suma împrumutului restant în mărime de 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei.

Se încasează de la Bolocan Andrei, în beneficiul ÎM „INCASO” SRL, suma de 500, 00 (cinci sute, 00) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 510, 00 (cinci sute zece, 00) lei cu titlul de taxă de stat și suma de 50, 00 (cincizeci, 00) lei cheltuielile suplimentare pentru citarea publică.

Se respinge ca neîntemeiat pretenția ÎM „INCASO” SRL în partea încasării de la Bolocan Andrei, a penalității contractuale în mărime de 17 000, 00 (șaptesprezece mii, 00) lei și a diferenței din taxa de stat achitată de reclamant la depunerea acțiunii.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul Telenești.

Judecătorul
Judecătoriei Orhei, sediul Telenești Gheorghe Ciobanu